

Sztrájkba léptek a varsói városi alkalmazottak háromhónapi fizetésükért

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Varsóból jelentik: A lengyel fővárosban a városi alkalmazottak sztrájkba léptek. Tizenkétezer városi alkalmazott hagyta abba a munkát,

hogy a városi tanácsot rákényszerítsék a június, július és augusztus havi fizetéseik folyósítására.

Véres forradalom Braziliában

Véres uccal harcok, csaták Rio de Janeiroban

Rio de Janeiro, augusztus 26. A saopaulói felkelőkormány jelentése szerint a kormányhű csapatok Rio uccán vérfürdőt rendeztek. A város helyzete kezd mind aggályosabbá válni. Az Avenida Rio Branco, a város fő forgalmi utvonala, gépjegyekkel töltött a tüntelőkkel. A felkelők állítása szerint a fővárosban is igen sok vezető személyiséget sikerült meggyérni a mozgalom számára.

A felkelők állítása szerint Bernadet, a köztársaság volt elnöke 5000 hívével együtt átpártolt a felkelő-mozgalomhoz és a forradalmi táborban tartózkodik már igen sok tengerésztiszt is.

A riói tengerészetiügyi minisztérium hivatalosan jelenti, hogy az Amazon-folyó környékén sikerült a kormányhűaknak a felkelést elfojtani. A felkelők kénytelenek voltak menekülni és ágyunaszádokkal üldözik őket. Porto Allegreből jelentik, hogy a

forradalmárok repülőgépei bombákat hajítottak Guapira városára. Három ember meghalt, nyolc súlyosan megsebesült.

London, augusztus 26. A rio de janeiro kormány jelentése szerint a felkelők visszatartották a kormány békeajánlatát. A kormány általános amnesztiát ajánlott, követelte a fegyverek letételét és az ideiglenes alkotmány elfogadását, amíg az alkotmányozó nemzetgyűlést összehívják.

Rio de Janeiroból jelentik: A kormánycsapatok és a felkelők összecsapásai egyre fenyegetőbb méreteket öltenek. Pénteken újból véres uccal harcok voltak a brazil fővárosban. A folyton megismétlődő összecsapások teljesen megbénítják Rio de Janeiro életét. Az utcák és terek csatákhoz hasonlítanak. A kormánycsapatok több alkalommal gépjegyerrel szorították vissza a felkelőket.

Debrecenben meggyilkolták dr. Kovács Gábor özvegyét?

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Debrecenből jelentik: Beszámoltunk arról, hogy két nappal ezelőtt Debrecenben öngyilkosságot követett el dr. Kovács Gábor budapesti egyetemi tanár özvegye, Kenéz Lujza. A holttestet az ablaklincsen felakasztva találták meg. A rendőrség a temetési engedélyt megadta, a temetést péntek délutánra tűzték ki, de arra nem került sor, mert szennzációs fordulat állott be.

A nyomozás adatai arra engedtek következtetni, hogy dr. Kovácsné gyilkosságnak esett áldozatul. Törvényszéki orvosszakértő vizsgálta

meg a holttestet és azon tizenhét külsérelmi nyomot talált, amelyek közül több halálos volt. Ezek után elrendelték a holttest felboncolását, a rendőrség pedig széleskörű nyomozást indított.

A nyomozás részben máris eredménnyel járt: sikerült nyomra jutni a valószínű tettesnek. A gyilkossággal azt a fiatalembert gyanúsítják, aki barátságban volt az özvegygel és akire Kovácsné legutóbbi vagyonát is ártta. A fiatalembert előállították a rendőrségre és azonnal megkezdték kihallgatását.

„Az eddigi nagymértékű leépítések után a legnagyobb mértékben méltánytalan a vegyesdandár elhelyezésének terve”

Gróf Klebelsberg Kunó és Rassay Károly tiltakozása Szeged újabb leépítése ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Mindehütt nagy meglepetést és feltűnést keltett az a terv, amely szerint a közeljövőben el akarják helyezni a vegyesdandárparancsnokságot és ezzel tovább vizszi a határvárossá szerezéscélű Szeged leépítését. A város egész közönsége egyhangúan tiltakozik az indokolatlan terv ellen, amelynek megakadályozása érdekében minden lehetőséget el kell követni.

A Délmagyarország ma megszólaltatta Szeged országgyűlési képviselőit, akik egyöntetűen utasítják vissza a Szegedre néző súlyos csapást jelentő elgondolást.

A vegyesdandárparancsnokság elhelyezéséről elterjedt hírekről a Délmagyarország budapesti munkatársa megkérdezte

gróf Klebelsberg Kunót

aki a következőket mondotta:

— Most hallom először, hogy a vegyesdandárparancsnokságot el akarják helyezni Szegedre. A legrövidebb időn belül érintkezésbe lépek az ügyben a honvédelmi miniszterrel és tájékozódni fogok. Nem tartom valószínűnek, hogy az áthelyezés megtörténjen, mert az rendkívüli költségekkel járna. Szegeden a vegyesdandárparancsnokságnak meg van a nagy épülete és az ezzel kapcsolatos intézményeknek is megfelelő épülete van. Áthelyezés esetén a természetbeni lakások és a hivatali helyiségek helyett a városokban bérelni, vagy építeni

kellene új helyiségeket. Ma, amikor az állam nemcsak az aktív tisztviselők, hanem a nyugdíjasok, sőt az özvegyek és árvák dotációjához is kénytelen hozzányulni, ez alig képzelhető el.

Rassay Károly

a Délmagyarország budapesti munkatársa előtt a következő nyilatkozatot tette:

— Nem tudom, hogy komoly formában felmerült-e a terv és hogy micsoda elgondolások vezették a honvédelmi kormányt az állítólagos intézkedéseknél. Azok után a nagymértékű leépítések után, amelyek Szegedet már eddig is érték, egy ilyen intézkedést a városra nézve a legnagyobb mértékben méltánytalannak tartok.

— Bármilyen nehéz is tervezett honvédelmi intézkedésekbe beleszólni, mégis kötelességemnek tartom, hogy az illetékesek figyelmét erre a méltánytalanságra felhívjam. Remélem, hogy már csak azoknál a kapcsolatoknál fogva is, amelyek a nemzeti hadsereg és Szeged városa között az első pillanattól kezdve megvoltak, a honvédelmi kormányzat nem fog ragaszkodni a vegyesdandárparancsnokság áthelyezéséhez.

— Annál is inkább fentartás nélkül rendelkezésre állok a városnak abban a tekintetben — folytatta Rassay —, mert meggyőző-

désem szerint ez az intézkedés nincs összefüggésben az államban is szükségesnek tartott és sürgős takarékosági szempontokkal.

A Délmagyarország budapesti munkatársa megkérdezte, hogy az ügyben megszólaltassa

Kéthly Annát,

Szeged szociáldemokrata képviselőjét is, de Kéthly Anna nem tartózkodik Magyarországon és így egyelőre nem tehetett nyilatkozatot.

Szeged kereskedelmi és ipari életének részesei ma a következő nyilatkozatokat tették a Délmagyarországnak:

Kocsis Ferenc

fűszerkereskedő a következőket mondta:

— A terv ellen minden erővel küzdeni kell. Egyéb sem hiányzik, minthogy elvegyék a lehetőségeket az adófizető polgároktól. Nem is hiszem, hogy ezt a lehetetlen tervet megvalósítsák.

Tonelli Sándor

a kereskedelmi és iparkamara főtitkára így nyilatkozott:

— A vegyesdandárparancsnokság elhelyezése súlyosan érintené a város egész kereskedő- és iparostársadalmát. Ezekért látnuk szükségesnek, hogy a Délmagyarországon pénteken ismertett interpellációnkat a város közgyűlése elé terjesszük. Reméljük, hogy eredményt érünk el.

Véres Miksa

kormányfőtanácsos, a kereskedelmi és iparkamara osztályelnöke a következőképpen nyilatkozott:

— Ebben a kérdésben nem lehet eltérés a szegedi polgárok között. Tekintet nélkül, hogy valaki kereskedő, iparos, vagy bármilyen más, a legerélyesebben tiltakoznia kell a tervet ellen. Ha a vegyesdandárt elviszik innen, a város polgárságának ingatlanvagyonára devalválódik, a város jelentősége pedig óriási mértékben lecsökken. Egyébként a kamara elnökségének törvényhatósági bizottsági tagjai — Wimmer Fülöp, Köröndy Mátyás, Tonelli Sándor és én — ezt a kérdést a legközelebbi rendkívüli közgyűlésen szövegezzük.

Virág Béla

cukrász ezeket mondotta:

— Igen jelentős veszteséget szenvedne a város, ha e tervet valóra váltanák. Hamarjában fel sem tudom becsülni azt a mérhetetlen kárt, amely a várost sújtaná. Szeged lassanként főkéje kerekedett minden tekintetben az összes vidéki városoknak. Hogy milyen áldozatokba és mennyi időbe került ez, mondanom sem kell. Ugy hallom, hogy a legújabb hírek szerint a vegyesdandárparancsnokságot nem viszik el a városból, csupán tiszti átcsoportosításokról van szó. Bár igaz lenne ez a hír.

Wolf Endre

az ipartestület sülőipari szakosztályának elnöke ezeket mondotta:

— A sorozatos csapások között, amelyek Szegedet a legutóbbi esztendőben fenyegették, a vegyesdandár tervezett elhelyezését tartom a legkatasztrofálisabbnak. Ki kell jelentenem, hogy ennek az elhelyezésnek a hírért nem is tudom igaznak vegyem-e, mert nincs Szegeden ember, akivel meg lehetne érteni, hogy miért volna szükség a vegyesdandár áthelyezésére. Kétségteljesen ennek még csak a lehetőségére is gondolni. Nem is tudom, mi lesz ebben a városban. Lassanként odajutunk, hogy ki kell innen vándorolnunk, hiszen a vak is látja, hogy egy mesterséges elszorvasztási offerziót indítottak ellenünk, ahelyett, hogy minden eszközt megragadnának, hogy a Trianon-sújtotta Szegedet talpra állítsák. A sülőipar szempontjából is katasztrofális következményeket vonna maga után a vegyesdandár áthelyezése. Komoly fogyasztóképes közönségtől fosztanak meg a várost.